

ტესტი ქართულ ენასა და ლიტერატურაში

III ვარიანტი

ინსტრუქცია

თქვენ წინაშეა საგამოცდო ტესტის ელექტრონული ბუკლეტი.

ქართული ენისა და ლიტერატურის ტესტი ორი ნაწილისაგან შედგება: I. ტექსტის რედაქტირება; II. წაკითხულის გააზრება და წერიტი დავალება. ტესტის ყოველი ნაწილის შესასრულებლად აუცილებელი ინსტრუქციები თან ახლავს შესაბამის დავალებებს. გაითვალისწინეთ, ტესტის II ნაწილში მოცემულია ორი ტექსტი. უნდა აირჩიოთ ერთ-ერთი მათგანი (ტექსტი I ან ტექსტი II) და დავალებები მხოლოდ ამ ტექსტის მიხედვით შეასრულოთ.

ტესტის მაქსიმალური ქულაა 60.

ტესტის შესასრულებლად გეძლევათ 3 საათი.

გისურვებთ წარმატებას!

I. ტექსტის რედაქტირება

ყურადღებით წაიკითხეთ ქვემოთ მოცემული ტექსტი. გაასწორეთ მორფოლოგიურ-ორთოგრაფიული, სინტაქსური, პუნქტუაციური შეცდომები და სტილისტიკური ხარვეზები და ისე გადაწერეთ მთელი ტექსტი, რომ მისი შინაარსი არ შეცვალოთ.

გაითვალისწინეთ, ქულები დაგაკლდებათ თქვენ მიერ გადაწერილ ტექსტში დაშვებული თითოეული შეცდომის, ხარვეზისა თუ უზუსტობის გამო.

თუ ამოიწერთ მხოლოდ ცალკეულ ფორმებსა და შესიტყვებებს ან რამდენიმე წინადადებას, ნაშრომი არ შეფასდება.

(16 ქულა) 1.

„ფუნქულორი“ ზოგს მთაწმინდის პლატოს სახელწოდება გონია. სინამდვილეში ეს არის სალიანდაგო-საბაგრო გზასთან დაკავშირებული ტერმინი რომელიც ბაგირის ლათინური სახელწოდებიდან მომდინარეობს.

მე-19 საუკუნის ბოლოს გაჩნდა ე. წ. „ზედა თბილისის“ გაშენების იდეა და დაიწყო მთაწმინდის პლატოს ათვისება მაგრამ სირთულეს ქმნიდა ახალ უბნის სატრანსპორტო კავშირი ქალაქთან. ბელგიელმა ინჟინერმა ალფონს რობიმ წამოაყენა წინადადება, რომ ეს უბანი და ძველი ქალაქი ერთმანეთთან დაეკავშირებიათ სამთო ტრამვაით – ფუნქულორით. 1900 წლის ივლისში ქალაქის თვითმმართველობამ ხელი მოაწერეს ხელშეკრულებას, რის მიხედვითაც თბილისში სამთო ტრამვაის გაყვანის პროექტს ანხორციელებდა ბელგიური სააქციო საზოგადოება. ეს საზოგადოება ასევე ექსპლუატაციას გაუწევდა ფუნქულორს 45 წლის განმავლობაში შემდეგ კი მას უსასყიდლოთ გადაცემდა ქალაქს. ამ მშენებლობაში დიდი ღვაწლი შეიტანა ნიკო ნიკოლაძემ.

ფუნქულორი გაიხსნა 1905 წელს კერძოდ, 27 მარტს. ამ მოვლენას დიდი ფერწერული ტილო უძღვნა ნიკო ფიროსმანმა. ფუნქულორის მფლობელმა საკმაოდ სოლიდური ჯილდო დააწესა მათთვის ვინც ვაგონს მთაწმინდაზე აჰყვებოდა და ჩამოჰყვებოდა. დროთა განმავლობაში ჩვენ ქალაქში ბევრი რამ შეიცვალა, ფუნქულორი კი კვლავ რჩება მის ერთ-ერთ ღირსშესანიშნაობად.

II. წაკითხულის გააზრება და წერიტი დავალება

აირჩიეთ ქვემოთ მოცემული ორი ტექსტიდან ერთ-ერთი (ტექსტი I ან ტექსტი II) და დავალებები მხოლოდ ამ ტექსტის მიხედვით შეასრულეთ!

ტექსტი I

ყურადღებით წაიკითხეთ „ვეფხისტყაოსნის“ მონაკვეთი, რომელშიც მოთხრობილია ხატაელებთან ომში გამარჯვებული ტარიელის ინდოეთში დაბრუნების ამბავი:

წიგნი დავწერე: „მეფეო, სვემცაა თქვენი სვიანად!
მე ხატაელთა მიმუხთლეს, თუცა მათ ეცა ზიანად.
ჩემი ამბავი დასტური ამაღ გაცნობე გვიანად;
მეფე შევიპყარ, მოგივალ მე ალაფიან-ტყვიანად“.

რა ყველაი დავიურვე, ხატაეთით გავემგზავრე,
წამოვიხვენი საჭურჭლენი, სახელმწიფო დავიავრე,
ვერ მოვეყავ აქლემითა, აზავრები ვააზავრე,
მოვირჭვენ და მოვივლინე, რაცა მწადდა, აგრე ვყავ-რე.

ხატაეთისა ხელმწიფე მომყვანდა შეპყრობილია.
ინდოეთს მივე, მეგება ჩემი გამზრდელი ტკბილია;
რა ქება მითხრა, არ ითქმის, ჩემგან სათქმელად წბილია!
ხელი გამიხსნა, შემომკრა მან სახვეველი ლბილია.

ედგნეს ტურფანი კარავნი მოედანს ჩამოდგომილსა,
საუბრისა და ჭვრეტისა ჩემისა მას მონდომილსა.

კითხვებზე გადასვლა: [2](#); [3](#); [4](#); [5](#); [6](#); [7](#); [8](#); [9](#); [10](#); [11](#).

მას დღესა ედვა ნადიმი მას შიგან გარდახდომილსა;
მიაღერსებდა, მიჭვრეტდა წინაშე ახლოს ჯდომილსა.

მას ღამით ვსხედით ნადიმად, მუნ ამოდ გავიხარენით,
დილასა ქალაქს შევედით, მოედნით ავიყარენით,
მეფემან ბრძანა: „ლაშქარნი მიხმენით, შემომჯარენით,
დღეს ხატაელი მიჩვენეთ, ტყვენიცა შემომგვარენით!“

რამაზ მეფე მას წინაშე შეპყრობილი მოვიყვანე;
ტკბილად ნახა ხელმწიფემან, ვითა შვილი სააკვანე,
ორგული და მოღალატე ნამსახურსა დავაგვანე,
ესე არის მამაცისა მეტის-მეტი სიგულვანე!

მას მეფესა ხატაელსა უმასპინძლა, უაღერსა,
ჟამიერად უბრძანებდის საუბარსა მათსა ფერსა.
ცისკრად მიხმეს, მიბრძანებდეს მე სიტყვასა ლმობიერსა:
„შეუნდობო ხატაელსა, მას აქამდის შენამტერსა?“

კითხვებზე გადასვლა: [2](#); [3](#); [4](#); [5](#); [6](#); [7](#); [8](#); [9](#); [10](#); [11](#).

მე ვჰკადრე: „ღმერთი ვინათგან შეუნდობს შეცოდებულსა,
უყავით თქვენცა წყალობა მას ღონე-გაცუდებულსა“.
რამაზს უბრძანეს: „იცოდი, გაგზავნით შეწყალებულსა,
მაგრა ნუ გნახავთ კვლაცალა ჩვენს წინა გაწბილებულსა!“

ხარაჯა დასდევს, შეჰკვეთეს დრაჰკანი ასჯერ ასია,
კვლა ხატაური ათასი, სხვა – სტავრა, სხვა – ატლასია.
მერმე ყველაი დამოსა, იგი და მისი ხასია,
შეწყალებული გაგზავნა, უყო რისხვისა ფასია.

ხატაელმან დაუმაძლა, დადრკა, მდაბლად ეთაყვანა,
მოახსენა: „ორგულობა თქვენი ღმერთმან შემანანა.
თუ რა ოდეს შე-ღა-გცოდო, მაშინ მომკალ მეცა განა!“
წავიდა და ყველაკაი მისი თანა წაიტანა.

კითხვებზე გადასვლა: [2](#); [3](#); [4](#); [5](#); [6](#); [7](#); [8](#); [9](#); [10](#); [11](#).

ყურადღებით გაეცანით ტექსტს. კითხვებზე პასუხების გაცემა მაშინ დაიწყეთ, როდესაც ტექსტის შინაარსი მთლიანად გასაგები იქნება. მოცემული ოთხ-ოთხი პასუხიდან აირჩიეთ მხოლოდ ერთი. არჩეული პასუხი გადაიტანეთ პასუხების ფურცელში ამგვარად: პასუხის შესაბამის უჯრედში გააკეთეთ აღნიშვნა – X.

(1) 2. რას ნიშნავს ტარიელის სიტყვები: „*მე ხატაელთა მიმუხთლეს, თუცა მათ ეცა ზიანად*“?

- ა) ხატაელების ღალატმა მე დიდად დამაზიანა.
- ბ) ხატაელებს ღალატი თავადვე ექცათ სანანებლად.
- გ) ხატაელთა ღალატმა სხვა მტრებიც აგვიმხედრა.
- დ) ხატაელთა ღალატის შედეგები ჯერაც უცნობია.

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 3. როგორ წარმოაჩენს ტარიელი საკუთარ თავს: „მოვირჭვენ და მოვივლინე, რაცა მწადდა, აგრე ვყავ-რე“?

- ა) როგორც დამთმობსა და გულმოწყალებს.
- ბ) როგორც თავმდაბალსა და ღმობიერს.
- გ) როგორც მიმნდობსა და გულუბრყვილოს.
- დ) როგორც ძლევა მოსილსა და გამარჯვებულს.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

(1) 4. რა მხატვრული საშუალებაა გამოყენებული სტრიქონში: „ინდოეთს მივე, მეგება ჩემი გამზრდელი ტკბილია“?

- ა) ალუზია.
- ბ) ეპითეტი.
- გ) შედარება.
- დ) ჰიპერბოლა.

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 5. რა მოისურვა ქალაქში დაბრუნებულმა მეფემ?

ა) დიდი პურობის გამართვა.

ბ) ლაშქრის დასასვენებლად გაშვება.

გ) ტარიელის ჭრილობის ნახვა.

დ) ხატაელ ტყვეებთან შეხვედრა.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

(1) 6. მოღალატის მიმართ მეფის როგორი დამოკიდებულება ჩანს ფრაზაში: „*ჟამიერად უბრძანებდის საუბარსა მათსა ფერსა*“?

ა) გულგრილი.

ბ) მტრული.

გ) ტაქტიანი.

დ) უკმეხი.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

(1) 7. რა აინტერესებდა მეფეს, როცა ტარიელი დილაუთენია იხმო?

- ა) აპატიებდა თუ არა ტარიელი რამაზს ღალატს.
- ბ) რა იყო რამაზ მეფის ღალატის მიზეზი.
- გ) რა სასჯელი უნდა გამოეტანათ რამაზისთვის.
- დ) რას აპირებდა ტარიელი გამარჯვების შემდეგ.

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 8. რა პირობით გაათავისუფლეს რამაზი?

- ა) არასოდეს აღარ უღალატებდა ინდოეთს.
- ბ) არავის წინააღმდეგ აღარ გაილაშქრებდა.
- გ) ომის შემთხვევაში ინდოეთს მიეშველებოდა.
- დ) ხატაეთის მეფობაზე უარს იტყოდა.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

(1) 9. რას ნიშნავს სიტყვები „ხარაჯა დასდევს“?

- ა) მონანიება მოსთხოვს.
- ბ) მწარედ გაკიცხეს
- გ) პირობა ჩამოართვის.
- დ) ხარკი დააკისრეს.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

(1) 10. რომელ სტრიქონში გვხვდება მხატვრული საშუალება?

- ა) „დღეს ხატაელი მიჩვენეთ, ტყვენიცა შემომგვარენით“.
- ბ) „მიაღერსებდა, მიჭვრეტდა წინაშე ახლოს ჯდომილსა“.
- გ) „ტკბილად ნახა ხელმწიფემან, ვითა შვილი სააკვანე.“
- დ) „ხატაეთისა ხელმწიფე მომყვანდა შეპყრობილია“.

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 11. ტარიელის აზრით, რით უნდა მიემსგავსოს მეფე ღმერთს?

- ა) ორგულები დასაჯოს.
- ბ) ქვეშევრდომებზე იზრუნოს.
- გ) მოღალატეები შერისხოს.
- დ) ცოდვილები შეიწყალოს.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

ყურადღებით გაეცანით დავალების პირობას.

ჩამოაყალიბეთ თქვენი აზრი ნათლად, მკაფიოდ და დასაბუთებულად, არგუმენტები გაამყარეთ სათანადო მაგალითებით. მსჯელობა უნდა იყოს ლოგიკურად გამართული და აბზაცებით დანაწევრებული. შეარჩიეთ შესაბამისი სტილი. დაიცავით სალიტერატურო ენის ნორმები.

ნაშრომი შესრულებული უნდა იყოს გასაგები (გარკვეული) ხელწერით. ის მონაკვეთები, რომელთა ამოკითხვაც გამძლეობა, შეფასებისას მხედველობაში არ იქნება მიღებული.

გაითვალისწინეთ:

ნაშრომი არ გასწორდება, თუ თქვენი მსჯელობა შემოიფარგლება ოთხი-ხუთი წინადადებით.

ნაშრომი, რომლის მოცულობა არ აღემატება 150 სიტყვას, ენობრივი თვალსაზრისით არ შეფასდება.

(34) 12. გამართლებულია თუ არა დამარცხებული მტრის მიმართ შემწყნარებლური დამოკიდებულება.

იმსჯელეთ, როგორაა წარმოჩენილი ტექსტის მოცემულ მონაკვეთში ეს საკითხი და რამდენად აქტუალურია იგი დღეს.

ტექსტი II

ყურადღებით წაიკითხეთ მონაკვეთები გურამ დოჩანაშვილის რომანიდან „სამოსელი პირველი“:

– ბრიყვებო, ძმებო! – ბრბოს მოუხმობდა თმაწვერაბურღული მენდეს მასიელი, – დიდი ხნის წინათ, უგუნურებო, ასურეთის ფხვიერ მიწაზე კერპი მოლოქე ამოიზარდა, ყური დამიგდეთ! – ჯერ კაცი იყო, სპილენძად იქცა... ღვინო იყო თუ დამდგარი წყალი, პური იყო თუ გამომშრალი ძნა, სუყველაფრიდან თავის წილს ითხოვდა! კაცი იყო, და სპილენძად იქცა...

– ჯერ ხნულში იდგა მოლოქე იგი, ისიც სხვასავით ჯერ გლეხი გახლდათ, იმის მეზობელს კი იანე ერქვა – ერთი თქვენსავით ჩვეულებრივი კაცი იყო... მაგრამ მოლოქემ ერთ დაწყევლილ დღეს თვალში შეხედა. სალამო იდგა და ძილისწინა მიყუჩებისას, დაღლილ იანეს სოხანეზე დაგებულ ცხვრის ტყავებისკენ რომ ეზიდებოდა ნამუშევარი, დგომით დაღლილი წვრილი ფეხები, თითქოს ახლახან გამოღვიძებულ მოლოქეს თვალებს წააწყდა, და შეეშინდა! და რადგან ჯერაც არ გაჩენილა ამქვეყნად ისეთი ბზარი, სადმე სხვაგან რაიმე რომ არ გაემაგრებინოს, იმ ყურებისას მოლოქე იგი – გოროზდებოდა, ღონეს იკრეფდა, უმაგრდებოდა წყეული გული, ერთმანეთს თვალეებში შესცქეროდნენ და საცოდავი იანე კიდევ პატარავდებოდა მთლად...

– სალამოვდებოდა, ძმებო, და ქანცგაწყვეტილ იანეს თავის ქოხამდე რომ მიეღწია, ვახშამი დაწნულ კალათში ედო, მისავათებული, გზადაგზა უნდა შექცეოდა, მაგრამ ახლა, დაშინებულს, მცირე კალათი აღარ ახსოვდა, ისე ეჭირა, იდგა და იჩუტებოდა საბრალო, ბრიყვი, მოლოქემ კი ისე, რომ იანეს თვალთაგან დაჟინებული მზერა არც მოუცილებია, კალათში ჩაუძვრინა ხელი, მაჯამდე ჩაყო და, მოაფათურა, ცივად მოხარშულ რაღაც პირუტყვის გულ-ღვიძლს წააწყდა, ამოიღო, და, ერთხელაც არ დაუხამხამებია – უმზერდა ისევ – იანეს ვახშამს ასე შეექცა...

– და გაძლა, გაძლა, ზედმეტად გაძლა მოლოქე იგი, მკლავებში ძალა ჩაებუდა, პირში – სიმყრალე, და მეორე დღეს ველარ იკმარა იანეს ხორცი. და ახლა სხვისას წაეპოტინა, ღონიერისას უფრო, რადგან მოლოქეს ახლა სხვა ძალაც ეგულებოდა – ბეჩავ იანეს თვალეებიდან რომ ამოუწოვა, ის... ქვეყნად არარა არ იკარგება, ოღონდ ხანდახან გვავიწყდება ხოლმე და, ძმებო, იანეს ღო-

კითხვებზე გადასვლა: [2](#); [3](#); [4](#); [5](#); [6](#); [7](#); [8](#); [9](#); [10](#); [11](#).

ნეც შემოიმატა ბინძურ სხეულში მოლოქემ, მომავალმა კერპმა, და სხვაც დაჩაგრა. ისინი, ბრიყვნო, ცალ-ცალკე იყვნენ, თავის ოჯახში, თავიანთ შემოღობილში, თავ-თავიანთ სოროში, სწორედ თქვენსავით – და რარიგ კოხტად ცხენს აჭენებდეთ, მაინც სოროში დაბობლავთ, ძმებო!.. მერე შეძულდა მოლოქეს მიწა, მიწაზე დგომა, და მიწის სუნი, ამყრალებული კლდისაკენ წავიდა, მალლა დადგომა მოუნდა, ოხერს, თავისი ჭკუით კლდეს აუყვა, და, და ვინ ბრიყვმა დასძინა ნეტავ პირველად, რომ ქვეყნად სწორედ იმდენი დაღმართია, რამდენიც აღმართი – არა, აღმართი ცოტაა, ძმებო! დაღმართი – ბევრი...

– კლდის თავზე შედგა მოლოქე იგი, მრისხანებით დაჰყურებდა მობუზულ სოფელს. უზომოდ გამძლარს, და სიამაყით გამომტყვრალს, ოხერს, დიდი თვალები გადმოეკარკლა, და ღონივრად სუნთქავდა, ნიავს მიჰქონდა მძიმე სიმყრალე, ძმებო და სოფლად ჰფენდა – არა, არარა არ იკარგება! და თქვენისთანა იანეები წილს უზიდავდნენ მხრებით, ურმებით, ვისაც რა ჰქონდა – ღრუბლებში იდგა მოლოქე იგი, თვალებში ცეცხლი უელავდა...

– დიდრონ-დიდრონი ქალაქებიც გაშენდა ქვეყნად – რომი, ბაბილონი, პომპეა და რიო დე ჟანეირო და ქალაქებში ისე ცხოვრობდა ახალი ხალხი, უკეთ ცხოვრებას რომ ეძახიან რატომღაც, ძმებო... და ქალაქების გაშენებამდე მტაცებლებმა და გაუმადღრებმა, მოლოქეს სუნით მოწამლულებმა, კლდეზე იპოვეს მიხრწნილი კერპი. კლდეზე აფოფხდნენ, და რომ ყოველთვის მცველად ჰყოლოდათ, მიხრწნილი ლეში წამოაყენეს, სპილენძით კარგად მოჭედეს, საგულდაგულოდ აპრიალებდნენ, და აბრჭყვიალდა მოლოქე მზეზე, და ხელოვნური, ბროლის თვალებით სადღაცას კუმტად იმზირებოდა, კაცი იყო და – სპილენძად იქცა, მისი ხალხი კი დაბლობისაკენ ჩამობობლდა, მრავალ იანეს – ქალაქები აშენებინეს, მოტყუებით და მუქარით, ძმებო, ენაც დაიტკბეს და ოთხი ბრიყვი იანეთი მეხუთეს – ჭკვიანს, სიკვდილით სჯიდნენ, და თქვენგნით ძალა ემატებოდათ, და მოლოქესგან აყოლილი ბინძური სუნი რომ მიეჩქმალათ, სუნამოებს ისხამდნენ თავზე, კოხტა ეტლებით დასეირნობდნენ, გაივსეს სახლი, და ამის ღირსნი რომ ყოფილიყვნენ – იანეების დაბინდულ თვალში – სუყველამ თავ-თავისი ზღაპარი შეთხზა, და მოუკირწყლავ, ვრცელ მიწაზე დარჩენილებს შორიდან კოხტად ანუგეშებდნენ, სწორედ თქვენსავით უგუნურთ, ძმებო, და კერპი პრიალისგან რომ გაცვდა, მერე ბრინჯაოდ ჩამოასხეს – უფრო დამძიმდა... ერთ მოლოქეთა იანეები მეორეების იანეებს

კითხვებზე გადასვლა: [2](#); [3](#); [4](#); [5](#); [6](#); [7](#); [8](#); [9](#); [10](#); [11](#).

ებრძოდნენ ხანდახან, ძმებო, და ქალაქებში მძლავრად იქნევდნენ მჭედლები უროს, იანეთათვის ნამგლებსა და ხმლებს სჭედდნენ, ისინიც კარგა გვარიანად იღლებოდნენ და სალამობით – ზღაპრებს ისმენდნენ და თქვენც, ბრიყვებო, დიდი ხნის უკან დღევანდელივით წელში წყდებოდით, ხანდახან ცხენსაც აჭენებდით, ხომ? –ნამდვილად დიდი შეღავათია... მოლოქეები გითხზავდნენ ზღაპრებს, და მხარ-თემოზე წამოწოლილებს, ანდა – გაჯგიმულებს საბრძოლო ეტლში, ახალ-ახალი მუზა იპყრობდათ... ძვირფას-ძვირფასი ლარნაკებითა და თასებით გაივსეს სახლი, ვერცხლით მოჭედეს ბედაურები, და მოლოქესაც ვერცხლის სამოსი გადააცვეს, როგორ ბზინავდა... თქვენ, წელში გამწყდართ, რაღაც-რაღაცის უფლება მაინც მოგენიჭათ, მხოლოდ იმისათვის, უგუნური თავი რომ გაგეტანათ, და რამდენიმე შვებაც, ბრიყვებო, ზეიმად მოგცეს: მცირე ქორწილი და ქორწინება, რომ არ გადაშენებულიყავით და ვრცელ ღამეებში ჩახუტებულებს, თქვენ სიყვარული გეგონათ. ძმებო, მცირეოდენი თამაშობანი – იმ სიმკვირცხლისთვის, მუშაობა რომ შეგეძლოთ, და თქვენ, ბეჩავნი, სილაღედ თვლიდით; ბედნიერადაც რომ ჩაგეთვალათ უტვინო თავი, ცეკვა-სიმღერაც არ აუკრძალავთ და თქვენი ყოფის სამადლობელი ყალბი სიმღერის შეთხზვისათვის – ო, გარეწარნო – თქვენთვის თავზეც კი გადაუსვამთ ვარდისა წყალში განზანთილი ბინძური ხელი, აჰ, როგორ თრთოდით, იანეს სული გიკაწკაწებდათ... და, უგუნურნო, ბუნიობისას მთვარის მოქცევას, ანდა ახალ წელს როცა ზეიმობთ, არავინ იცით, თქვენთვის მუდამ რომ ძველი წელია და უფრო მეტიც – ის დაწყევლილი იანეს ბინდი, იგივე სალამო...

კითხვებზე გადასვლა: [2](#); [3](#); [4](#); [5](#); [6](#); [7](#); [8](#); [9](#); [10](#); [11](#).

ყურადღებით გაეცანით ტექსტს. კითხვებზე პასუხების გაცემა მაშინ დაიწყეთ, როდესაც ტექსტის შინაარსი მთლიანად გასაგები იქნება. მოცემული ოთხ-ოთხი პასუხიდან აირჩიეთ მხოლოდ ერთი. არჩეული პასუხი გადაიტანეთ პასუხების ფურცელში ამგვარად: პასუხის შესაბამის უჯრედში გააკეთეთ აღნიშვნა – X.

(1) 2. რა საშუალებას იყენებს ავტორი ამ მონაკვეთებში სათქმელის გადმოსაცემად?

- ა) დიალოგს.
- ბ) მონოლოგს.
- გ) პერიფრაზს.
- დ) ციტატას.

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 3. ვინ იყო მოლოქე?

- ა) უფლის მსახური, რომელიც ადამიანებმა გააღმერთეს.
- ბ) უცხოელი დამპყრობელი, რომელსაც ადამიანები დაემონნენ.
- გ) წარმართული ღვთაება, რომელიც ადამიანებმა დაამხეს.
- დ) ჩვეულებრივი კაცი, რომელიც ადამიანებმა კერპად აქციეს.

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 4. რას გულისხმობს პერსონაჟი, როცა ამბობს: „არა, აღმართი ცოტაა, ძმებო! დაღმართი – ბევრი...“?

- ა) ცოტას შეუძლია, რომ ციცაბო კლდის მწვერვალზე ავიდეს.
- ბ) ცოტას შეუძლია, რომ ცხოვრების გზა ღირსეულად გაიაროს.
- გ) ბევრს არ შეუძლია, რომ თანამოდმეებს გვერდით დაუდგეს.
- დ) ბევრს არ შეუძლია, რომ ოჯახი მატერიალურად უზრუნველყოს.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

(1) 5. რომელ ფრაზაში ჩანს, რომ იანეს შინაგან სამყაროში რაღაც შეიცვალა?

- ა) „იმის მეზობელს კი იანე ერქვა – ერთი თქვენსავით ჩვეულებრივი კაცი იყო...“
- ბ) „ქანცგაწყვეტილ იანეს თავის ქოხამდე რომ მიეღწია, ვახშამი დაწნულ კალათში ედო...“
- გ) „ცხვრის ტყავებისკენ ეზიდებოდა ნამუშევარი, დგომით დაღლილი წვრილი ფეხები...“
- დ) „მცირე კალათი აღარ ახსოვდა, ისე ეჭირა, იდგა და იჩუტებოდა საბრალო, ბრიყვი...“

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 6. რის თქმა სურს ავტორს სიტყვებით: „*ჯერაც არ გაჩენილა ამქვეყნად ისეთი ბზარი, სადმე სხვაგან რაიმე რომ არ გაემაგრებინოს*“?

- ა) უმაღლური ადამიანი კეთილშობილ კაცსაც კი ბოროტებაზე დააფიქრებს.
- ბ) ურწმუნო ადამიანი მორწმუნის გადაბირებასაც კი იოლად მოახერხებს.
- გ) ლაჩარი ადამიანი თავისი სისუსტით მოწინააღმდეგეს აძლიერებს.
- დ) მორჩილი ადამიანი თავისი მოთმინებით სასოწარკვეთილს ამხნევეს.

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 7. რომელ ფრაზაშია გამოყენებული მეტაფორა?

- ა) „მოლოქეს ახლა სხვა ძალაც ეგულებოდა – ბეჩავ იანეს თვალებიდან რომ ამოუწოვა...“
- ბ) „და კერპი პრიალისგან რომ გაცვდა, მერე ბრინჯაოდ ჩამოასხეს – უფრო დამძიმდა...“
- გ) „ღვინო იყო თუ დამდგარი წყალი, პური იყო თუ გამომშრალი ძნა, სუყველაფრიდან თავის წილს ითხოვდა!“
- დ) „და ქალაქებში ისე ცხოვრობდა ახალი ხალხი, უკეთ ცხოვრებას რომ ეძახიან რატომღაც, ძმებო...“

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)

[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 8. რაზე მიანიშნებს მკითხველს ფრაზა: „ქალაქებში მძლავრად იქნევდნენ მჭედლები უროს, იანეთათვის ნამგლებსა და ხმლებს სჭედდნენ“?

- ა) იანეებს მოლოქეთა კეთილდღეობისთვის უნდა ეშრომათ და ებრძოლათ.
- ბ) იანეებს შრომითა და ბრძოლით თავისუფლება უნდა მოეპოვებინათ.
- გ) იანეებს შრომითა და ბრძოლით სიმდიდრე უნდა მოეხვეჭათ.
- დ) იანეებს მოლოქეთა გასანადგურებლად უნდა ეშრომათ და ებრძოლათ.

[დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე](#)
[დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე](#)

(1) 9. რა მხატვრული საშუალებაა გამოყენებული: „თქვენთვის თავზეც კი გადაუსვამთ ვარდისა წყალში განბანილი ბინძური ხელი“?

ა) ალუზია.

ბ) შედარება.

გ) გაპიროვნება.

დ) გროტესკი.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

(1) 10. ვისი განზოგადებული სახეა იანე?

- ა) მამაცი და მებრძოლი ერის.
- ბ) მშრომელი და შემოქმედი ხალხის.
- გ) ბრიყვი და მშიშარა ადამიანების.
- დ) ფრთხილი და გონიერი საზოგადოების.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე

დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

(1) 11. რა მნიშვნელობით იყენებს ავტორი სიტყვებს: „*მოლოქეები გითხზავდნენ ზღაპრებს*“?

- ა) გამხნევებდნენ.
- ბ) გართობდნენ.
- გ) გარიგებდნენ.
- დ) გატყუებდნენ.

დაბრუნება ტექსტის პირველ გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მეორე გვერდზე
დაბრუნება ტექსტის მესამე გვერდზე

ყურადღებით გაეცანით დავალების პირობას.

ჩამოაყალიბეთ თქვენი აზრი ნათლად, მკაფიოდ და დასაბუთებულად, არგუმენტები გაამყარეთ სათანადო მაგალითებით. მსჯელობა უნდა იყოს ლოგიკურად გამართული და აბზაცებით დანაწევრებული. შეარჩიეთ შესაბამისი სტილი. დაიცავით სალიტერატურო ენის ნორმები.

ნაშრომი შესრულებული უნდა იყოს გასაგები (გარკვეული) ხელწერით. ის მონაკვეთები, რომელთა ამოკითხვაც გამწვანდება, შეფასებისას მხედველობაში არ იქნება მიღებული.

გაითვალისწინეთ:

ნაშრომი არ გასწორდება, თუ თქვენი მსჯელობა შემოიფარგლება ოთხი-ხუთი წინადადებით.

ნაშრომი, რომლის მოცულობა არ აღემატება 150 სიტყვას, ენობრივი თვალსაზრისით არ შეფასდება.

(34) 12. მოძალადის აღზევებას თავად საზოგადოება უწყობს ხელს.

იმსჯელეთ, როგორაა წარმოჩენილი ტექსტის მოცემულ მონაკვეთში ეს საკითხი და რამდენად აქტუალურია იგი დღეს.